

រឿង យើងយោងមេជ្ជា

រឿង យើងយោងបងខ្លា

រឿង យើងយោងបងខ្លា

និពន្ធដោយ អ្នកស្រី ជិន យ៉ាហាន

គូររូបដោយ លោក គឹម សុគន្ធ

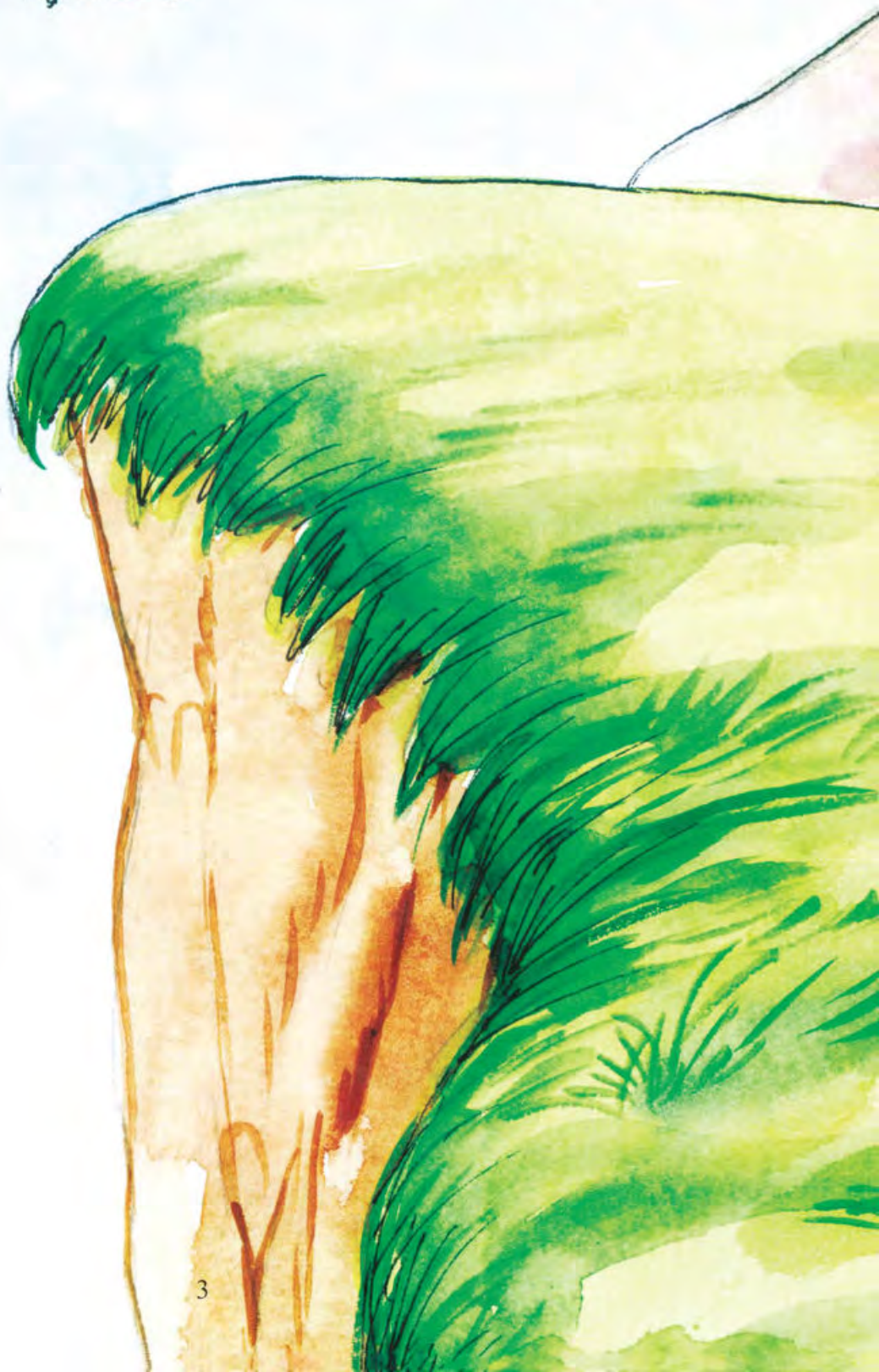
រក្សាសិទ្ធិដោយ អង្គការសន្តិសុខស្ម័គ្រចិត្ត(SVA)

បោះពុម្ពឆ្នាំ២០១១

នៅចន្លោះភ្នំធំពីរនោះ មានជ្រលងតូចមួយ តែជ្រៅស្រឡុង ។

កូនខ្លានៅមាត់ជ្រលងម្ខាង កំពុងអើតមើលកូនខ្លាឃ្មុំ កូនក្តាន់ កូនដំរី
កូនជ្រូកព្រៃ កូនចចក កូនទន្សាយ និងកូនចាបដែលកំពុងប្រឡែងលេង
ជាមួយគ្នា ។

ពេលនោះ កូនខ្លាស្រែកពីមាត់ជ្រលងម្ខាងថា៖

- សួស្តីប្អូនៗ ឱ្យបងសុំលេងជាមួយផង បងនៅឯនេះតែម្នាក់ឯង គ្មានមិត្តភក្តិលេងជាមួយទេ ។
- បាទ! សួស្តីបងខ្លា សូមបងមកលេងជាមួយពួកខ្ញុំមក(កូនខ្លាយ៉ុឆ្លើយ) ។

កូនខ្លាឮហើយ ក៏ស្រែកសួរថា៖

- អរគុណហើយប្អូនខ្លាឃ្មុំ តើធ្វើយ៉ាងណា ទើបបងអាចទៅដល់កន្លែងប្អូនបាន?
- សូមបងខ្លាហាក់មក ពួកយើងចាំទទួលបង(កូនជ្រូកព្រៃឆ្លើយ) ។
- មិនបានទេ បងខ្លាហាក់មិនដល់ទេ! ជ្រលងភ្នំនេះធំបន្តិចហើយ សម្រាប់បងខ្លា (កូនទន្សាយឃាត់) ។

កូនខ្លាដើររោរៗ មិនហ៊ានហាក់ឆ្លងទេ ។

- បងខ្លា! បងនៅចាំបន្តិចសិន ខ្ញុំរកមធ្យោបាយឃើញហើយ
(កូនជំរឿស្រែកឡើង)។

កូនជំរីងដើរចូលទៅក្នុងព្រៃមួយសន្ទុះ ហើយពេលចេញមកវិញ ក៏មាន
ដើមឫស្សី កំណាត់ឈើតូចធំ ខ្លីវែង ព្រមទាំងវល្លិយកមកជាមួយផង ដើម្បី
ធ្វើប្រដាប់ទាញកូនខ្លា ។

លុះធ្វើដឹងដោយបានរួចហើយ កូនដំរីស្រែកប្រាប់កូនខ្លាថា៖

- សូមបងខ្លាឡើងអង្គុយលើសង្រែកនេះទៅ ហើយនៅឱ្យស្ងៀម ពួកយើង នឹងទាញបង យកមកលេងជាមួយពួកយើង ។

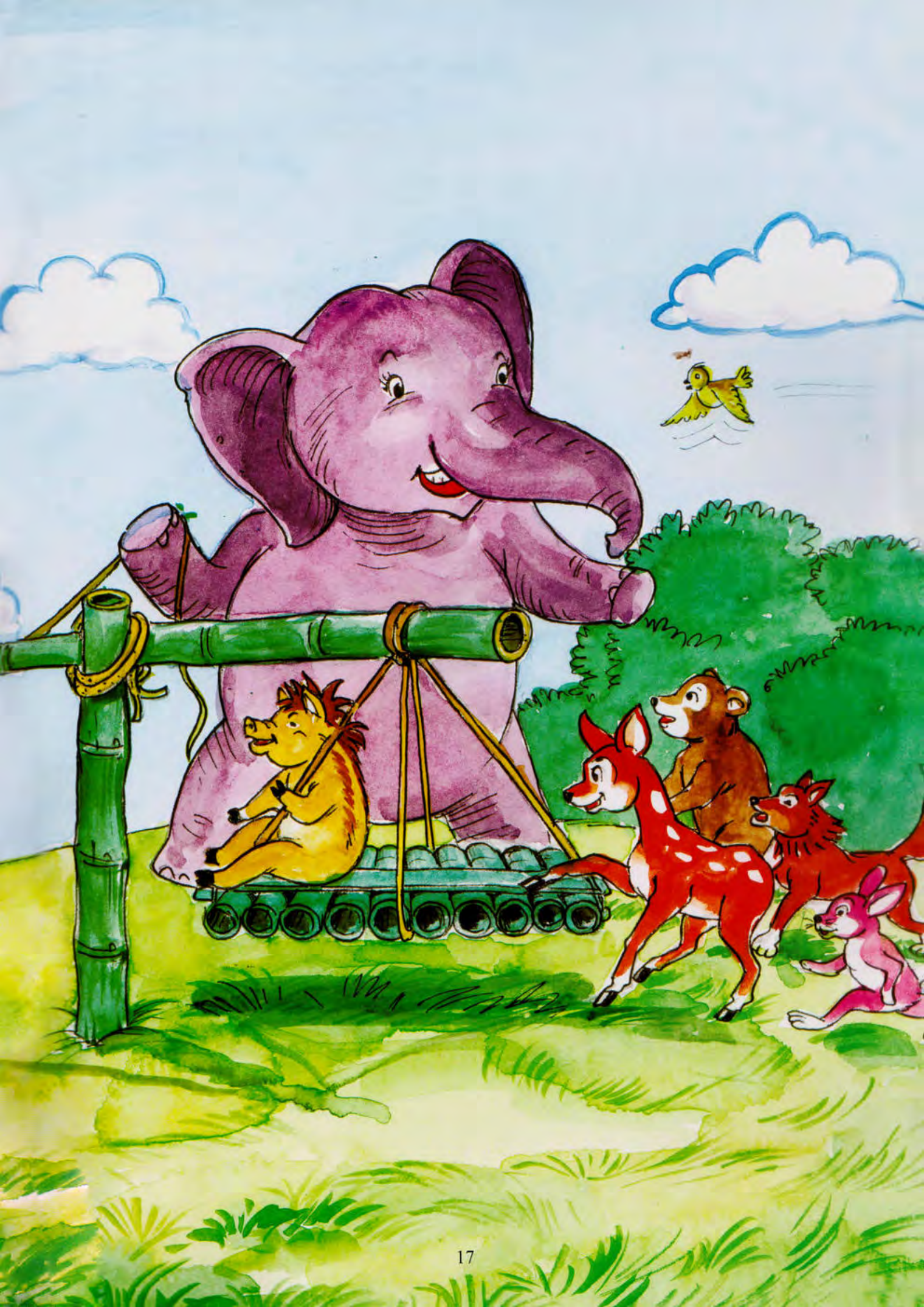

បន្ទាប់មក កូនជំរីក៏ងាកមកស្រែកសួរមិត្តទាំងអស់គ្នាថា៖

- អ្នកទាំងអស់គ្នា! ចូរឡើងមកអង្គុយលើគល់ដងដោយនេះមក
ខ្ញុំនាលនឹងទាញបង្វែរដងដោយនេះ នាំបងខ្លាបានមកលេង
ជាមួយពួកយើង ។

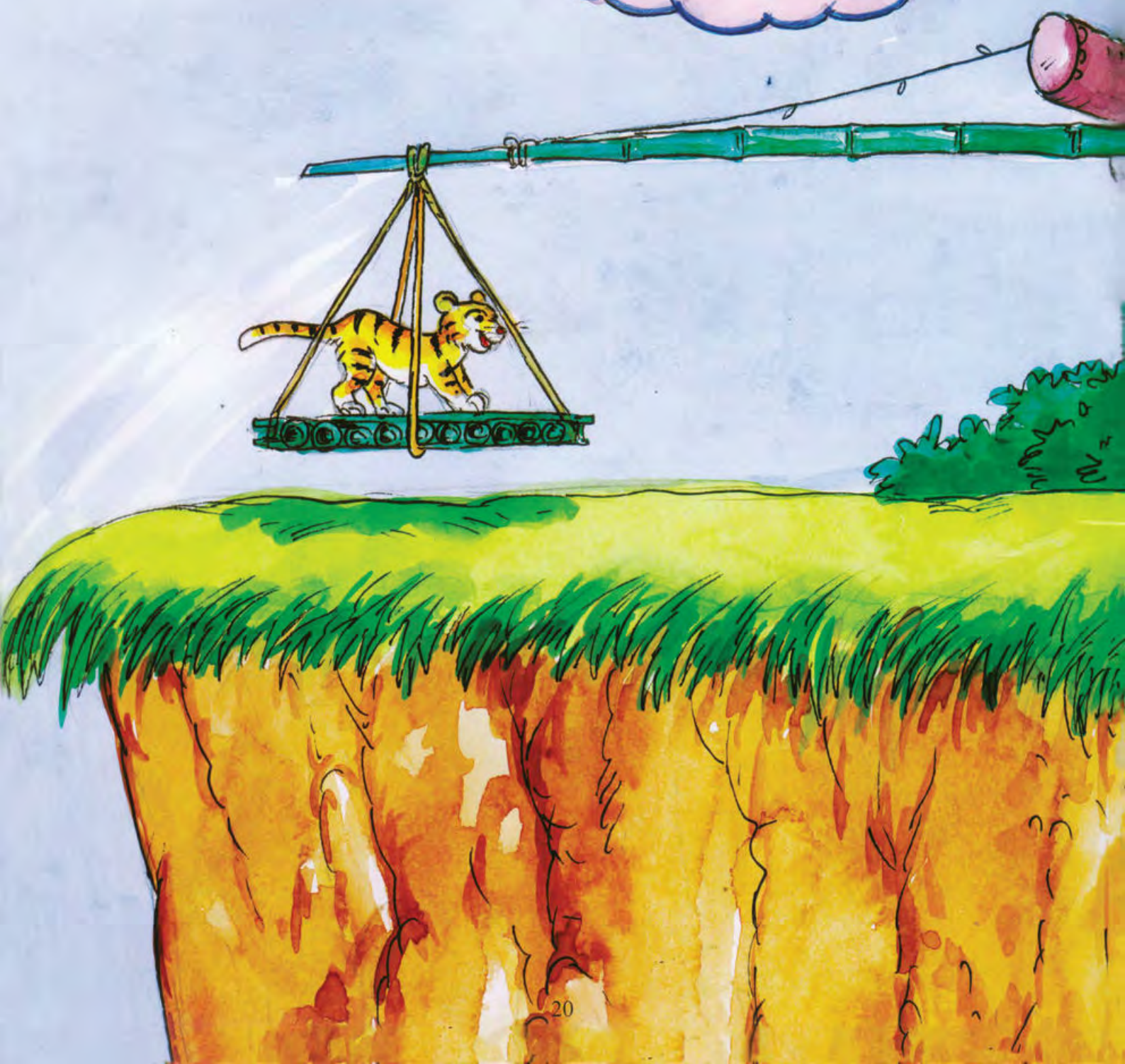

កូនជ្រូកព្រៃឡើងអង្គុយមុនគេ បន្ទាប់មកកូនចចក រួចហើយកូនខ្លាឃ្មុំ
កូនក្តាន់ និងទន្សាយ ។ ប៉ុន្តែទម្ងន់អ្នកទាំងប្រាំ នៅស្មើមិនអាចធ្វើឱ្យចុង
ដងដោយបះឡើងបានឡើយ ។ កូនជំរីក៏ស្រែកប្រាប់កូនចាបឱ្យទៅទំបន្តែម
ទៀត ។ ពេលនោះ ចុងដងដោយខាងកូនខ្លា ហើបឡើងបន្តិចផុតពីដី ។

- ជយោ! បងខ្លាហើបហើយ (ទាំងអស់គ្នាស្រែកឡើង) ។
បន្ទាប់មក កូនជំរីក៏ចាប់ទាញខ្សែធ្វើឱ្យដងដោយងាកបន្តិចម្តងៗ
យោងកូនខ្លាឆ្លងជ្រលងភ្នំ រហូតបានមកជួបជុំគ្នា ។

- បងខ្លាមកដល់ហើយ សួស្តីបងខ្លា! (កូនទន្សាយនិយាយ) ។
- សួស្តីអ្នកទាំងអស់គ្នា ខ្ញុំសូមអរគុណច្រើន មក៏! យើងលេងជាមួយគ្នា (កូនខ្លាឆ្លើយ) ។

លុះដល់ពេលល្ងាច មិត្តទាំងអស់ក៏បង្វែរដងដោយនាំបងខ្លាវិលត្រឡប់ទៅ
មាត់ជ្រលងម្ខាងវិញ ។ មេខ្លាមកពីរកចំណី ឈររង់ចាំទទួលកូនត្រឡប់មកវិញ
ដោយទឹកមុខញញឹម ហើយនិយាយថា “អរគុណហើយក្មួយៗ ដែលបាន
រាប់អាន និងលេងជាមួយកូនខ្ញុំ” ។

ចប់

អង្គការសន្តិស័ក្ត្រចិត្ត

Shanti Volunteer Association
Move forward, hand in hand.

